

Eliška Navrátilová: Hra identit v díle Pedra Almodóvara (posudek vedoucího)

Základní otázkou bakalářské práce je, zda je možná hra s identitou, v tomto případě hlavně se sexuální identitou. Tento problém je zkoumán na pozadí několika filmových děl a s pomocí příslušných teoretických koncepcí.

Pojmy identity jsou načrtnuty v úvodních částech práce. Na dané ploše je zřejmě nebylo možné více artikulovat. Pojem hry je krátce rozebírán až v závěru, což je možná poněkud nešťastné, lepší by asi bylo tuto problematiku naznačit již dříve.

Mezi teoretickou část a část interpretační, která se zabývá několika Almodóvarovými filmy, je vložen stručný exkurz o specifikách španělské kinematografie. Takový exkurz by běžně byl zřejmě poněkud nadbytečný, nicméně v tomto textu své místo a svou úlohu má, neboť ukazuje jakési obecnější tendence, které se v Almodóvarově tvorbě jaksi zahušťují a zintenzivňují.

V interpretační části je základní otázka hry identit opět spíš nadhozena, analýzy a interpretace jednotlivých filmů by si zasloužily větší pozornost a zevrubnost.

Vlastně jsou tyto interpretace spíše poněkud popisné a důsledný rozbor nahrazují náznaky a málo rozvedené teze. Rozbor filmů z hlediska základního problému sice dává smysl, ale konec konců se z něj nedozvíme něco jiného než z filmů samotných. Otázka, zda se v těchto filmech hraje s identitou popř. o identitu tak zůstává poněkud nejasná respektive není příliš rozvedena. Ke zkoumání dané problematiky jsou Almodóvarovy filmy velmi vhodné, ale pochopitelně je sporné, zda ještě existuje něco, co nebylo vysloveno v dosavadní literatuře o tomto režisérovi, zda je možné učinit ještě nějaký zásadně překvapivý závěr.

Práce je odvedena poměrně precizně, i když v teoretických částech by se samozřejmě nabízela ještě celá řada zdrojů. Navrhuji hodnocení známkou 2.

Václav Hájek